

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grunderhvervelse for Statsbanerne til Ordning af Københavns Banegaardsforhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1843 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Lovforslagets § 3 siger: „Paa de Ekspropriationer, der foretages efter nærværende Lov, komme Bestemmelserne i Forordningen af 5. Marts 1845 til Anvendelse“. Ved Lovforslagets 1ste Behandling rejste det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) det Spørgsmaal, om denne Paragraf kunde siges at give Administrationen tilstrækkelig Bemyndigelse til at foretage Ekspropriation. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han gik ud fra, at en saadan Tvivl kunde være berettiget, fordi der her ikke er Tale om et positivt fastslaaet Jernbaneanlæg, men kun om Erhvervelse af visse Arealer i det Øjemed, at disse senere eventuelt kunne blive benyttede til Jernbaneanlæg. Jeg lovede at lade Sagen nærmere undersøge inden 2den Behandling, og dette er nu sket. Efter hvad der saaledes foreligger for mig, mener jeg, at der ikke kan være Tvivl om, at Lovforslagets § 3 maa siges at være fyldestgørende. Forordningen af 5. Marts 1845 indeholder nemlig Bestemmelser, som i al Almindelighed hjemle Ret til at foretage Ekspropriation til Jernbaneanlæg. Disse Bestemmelser have altid været forudsatte som anvendelige, naar der har været Tale om Erhvervelse af Arealer, selv om disse Erhvervelser ikke vare knyttede til et allerede forud vedtaget Anlæg. Den samme Affattelse, som foreslaas her, vil man saaledes blandt andet finde i Loven af 27. April 1900, som giver Administrationen Ret til at erhverve de til Anlæg af en Godsbanegaard i Aarhus fornødne Arealer, uden at dette Anlæg samtidig eller forud har været vedtaget. Og i mangfoldige Tilfælde har man i Praksis foretaget Ekspropriation af saadanne Arealer, som man har villet sikre sig til

mindre Anlæg og Udvidelser, uden at noget bestemt Anlæg var lovmæssigt hjemlet. Betydningen af Lovforslagets § 3, saaledes som den staar, bliver da den ikke at give selve Bemyndigelsen til Ekspropriation, hvilken maa forudsættes at være til Stede allerede forud, men derimod at fastsætte, at de Regler, som blive at følge ved Ekspropriationen, ere Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845. Der kunde uden det maaske rejses Tvivl om, hvorvidt andre Ekspropriationslove, nemlig Lovene af 10. Marts 1861 og 12. April 1889, skulde komme til Anvendelse. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke se rettere, end at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, er tilfredsstillende, og jeg skønner ikke, at der er Grund til at foretage nogen Forandring paa det nævnte Punkt.

Estrup: Jeg har kun bedt om Ordet for paa det fraværende 7de kongevalgte Medlems (Hedemann) Vegne at sige, at han ikke for sit Vedkommende har fundet nogen Anledning til at stille noget Ændringsforslag i Anledning af de Bemærkninger, han ved 1ste Behandling gjorde vedrørende den for ham noget tvivlsomme Ekspropriationsbestemmelse. Jeg forstod det ærede Medlem, da han bad mig om at gøre denne Bemærkning, saaledes, at det var, efter at Ministeren havde gjort ham bekendt med sit Standpunkt til Sagen, at han havde opgivet at stille Ændringsforslag.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg C., Sp. 1265 ff.) samt dets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Det er meddelt mig, at det af Tinget nedsatte Udvalg angaaende de forskellige kirkelige Love vil afgive Betænkning over de to vigtigste af dem i Løbet af Dagen i Morgen. Jeg finder det dog rigtigst at sætte samtlige de nævnte Love til Forhandling i Tingets næste Møde i den Forventning, at der da muligvis vil foreligge Betænkning over dem alle.